

SENTÈNCIA 17-05 DE 30 DE MAIG DE 2005

Ponent M.I.: Sr. Josep Lluís VÀZQUEZ SOTELO

ANTECEDENTS DE FET

I.-RESULTANT: Que el Tribunal de Corts dictà sentència en data 23 de febrer de 2005, amb la següent part dispositiva:

"FALLEM: que, hem de condemnar i condemnem:

- Jonathan R.R., com autor responsable penalment, en el concepte d'autor de dos delictes majors de robatori, de l'article 239 del Codi Penal, d'un delictes major de receptació i d'un delictes menor de conducció de vehicle automòbil sota la influència de begudes alcohòliques, tipificats respectivament, als articles 255 i 305 del mateix Codi punitiu, amb la circumstància atenuant d'ésser menor de 21 anys, a la pena de dos anys de presó ferma i expulsió del Principat per un període de 10 anys.

- José Salvador Q.G., com autor responsable penalment, en el concepte d'autor de dos delictes de robatori de l'article 239 del Codi Penal i un delictes major de receptació de l'article 255 del mateix text legal, sense circumstàncies modificadores de la responsabilitat penal, a la pena de dos anys de presó ferma i expulsió del principat per un període de 10 anys.

Condemnem als dos acusats al pagament solidari de les despeses processals causades.

En concepte de responsabilitat civil, condemnem solidàriament Jonathan R.R. i José Salvador Q.G. a indemnitzar al Sr. Sergio D.M. en la quantitat de CINCENTS UN EUROS AMB CINQUANTA-TRES CÈNTIMS (501,53) i al Sr. Domingo C.S. en la quantitat de QUATRE-CENTS SEIXANTA-SIS EUROS AMB NORANTA-NOU CÈNTIMS (466,99)."

II.-RESULTANT: Que el precedent Fallo té com a premissa fàctica la següent narració de fets dels que parteix la sentència: "que els processats Jonathan R.R., nascut el dia 29 de juny de 1984, i José Salvador Q.G., nascut el 22 de juny de 1983, de nacionalitat espanyola, domiciliats respectivament a Figueres (Espanya) i a La Jonquera (Espanya), ambdós amb antecedents al seu país d'origen, arribaren al Principat en data 21 de setembre del 2004 mitjançant el vehicle marca Mercedes Sprinter, tipus furgoneta, matrícula espanyola i denunciada com a sostreta,

pel propietari Sr. CA. en data 16 de setembre del 2004 a la vila de Figueres, allotjant-se a l'hotel confort, cambra 308 de la localitat de Soldeu.

El dia 22 de setembre van trobar-se a dues persones desconegudes que els hi varen oferir diverses peces de material electrònic per un preu molt interessant que aquestos van comprar, pagant uns 2.000 euros.

Tot aquest material l'anaven dipositant els processats, ja sigui a la furgoneta que havien deixat estacionada en un camí a la localitat del Tarter (Soldeu), ja sigui a la mateixa cambra de l'hotel, lloc on a més hi havia una bossa contenint 602,56 euros en monedes, segons diligències de perquisició. (Foli 82 i 85)

Tota aquesta mercaderia provenia, de dos robatoris que s'havien produït el dia 22 de setembre del 2004 en dos comerços :

- Establiment EUROSION radicat a Andorra la Vella, a l'interior del qual les persones accediren fent ús d'una eina tipus pota de cabra amb la qual feren saltar el pany de la porta d'accés, enduent-se divers material electrònic per un valor global de 28.344 euros, a aquest, s'ha de afegir altres 930 euros del fons de caixa i 618,32 euros pels danys ocasionats.

- Establiment TRAMIT, radicat just al costat de l'anterior, a l'interior del qual les persones que van accedir trencaren l'aparador de la vitrina, enduent-se igualment altre material electrònic per un valor de 676,91 euros.

Durant la nit del 22 al 23 de setembre fins el moment del seu control i detenció policíaca ocorregut ves les 4h, els processats van sostreure del vehicle marca Opel Astra matrícula AND-B-2108 propietat del denunciante Sr. Sergio Carlos D.M., que reclama l'import de 501,53 euros pels danys ocasionats al pany de la porta del conductor, i també una radio K7 marca Kenwood model KDC 8021 amb núm. de sèrie KE 08553 PO 302985, trobada a l'interior del vehicle furtat Opel Astra matrícula AND-B-4559, i que resultà ésser propietat del també denunciante Sr. Domingo C.S., propietari del vehicle Opel Astra matrícula AND-B-4559 al qual li sostragueren l'esmentat aparell, així com efectes personals, mentre estava estacionat enfront del seu domicili a Canillo durant la mateixa nit, reclamant l'import de 466,99 euros.

A les 5,53 hores s'efectua la prova d'alcoholèmia, al processat R.R. que era el conductor del vehicle furtat, i dona un resultat positiu d'1,02 grams d'alcohol per litre de sang."

III.-RESULTANT: Que notificada la sentència s'interposà recurs d'apel·lació per la representació dels

processats, al·legant-se per a fonamentar el recurs que (els processats) són "únicament responsables en concepte de coautors de dos delictes de robatori" i (el processat R.R.) ho és a més a més del delicte menor de conducció de vehicle automòbil sota la influència de begudes alcohòliques". En el recurs es nega la responsabilitat dels processats pel delicte de receptació de les mercaderies adquirides a sota preu perquè "no tenien coneixement de la seva procedència il·lícita", sostenint la improcedència de la condemna per aquest delicte, impugnant l'afirmació de la sentència que l'adquisició de la mercaderia per un preu tant ínfim (al voltant d'un 10% del valor real) pugui ser un indici suficient per a establir la concurrència de l'element subjectiu de l'injust i de l'ànim de lucre propi del citat tipus delictiu. En el recurs també s'invoca "l'edat jove" dels encausats (20 i 21 anys). Es conclou sol·licitant la revocació de la sentència per a reduir la condemna pels delictes acceptats a una pena no superior a la ja complerta pels processats.

IV.-RESULTANT: Que el Ministeri Fiscal comparegué en les actuacions i formulà escrit oposant-se als dos recursos. Argumenta que en la sentència no s'ha incorregut en error en la valoració de la prova i que els elements probatoris reunits en la instrucció i en el judici aporten la convicció jurídicament fonamentada i correcta de la concurrència dels elements del delicte de receptació imputat a ambdós processats. Per la qual cosa conclogué interessant la confirmació de la sentència.

V.-RESULTANT: Que assenyalat dia i hora per a la vista del recurs, tant la representació dels processats, com el Ministeri fiscal, van insistir en els seus arguments. El Ministeri Fiscal en ordre a la concurrència de l'element subjectiu del tipus penal de la receptació assenyalà que a Andorra no es practica la venda de carrer coneguda com a "top manta" ni tampoc la "venda ambulat", i tenint en compte que els processats sabien que pagaven per la mercaderia un 10 per cent dels seu valor de compra en qualsevol establiment, ja havien de saber necessàriament que estaven adquirint quelcom d'il·lícita procedència. La representació dels processats argumentà la seva joventut (20 i 21 anys) invocant que "la joventut és una malaltia que es cura amb el temps" i que al comprar les coses a bon preu solament pretenien "guanyar uns diners", no havent-se valorat en la sentència la dada de l'edat juvenívola dels processats, invocant també la situació de depressió que pateixen en la presó (i per la qual han hagut de ser tractats) i la desgracia familiar patida.

VI.-RESULTANT: Que els processats comparegueren a la vista del recurs i foren escoltats pel Tribunal, concedint-les-hi el dret a l'última paraula. Després de reconèixer-se culpables de la sostracció de l'automòbil "per donar un tomb" i de la conducció sota la influència de begudes alcohòliques, així com els seus antecedents penals a Espanya, encara que no són per receptació. Al·legaren que "no sabien que les coses que compraven eren robades" i que el poc preu ho interpretaren perquè el material electrònic que els oferiren "estava avariats", insistint en la depressió que pateixen. A continuació els recursos quedaren vists per sentència, la qual es basa en els següents,

FONAMENTS DE DRET

I.-CONSIDERANT: Que examinats els fonaments del recurs, des del punt de vista de la legalitat penal, cap d'ells té la possibilitat de prosperar. No pot acceptar-se que manqui l'element subjectiu del delictes de receptació, perquè "els processats no tenien coneixement de la procedència il·lícita" de les coses adquirides, ja que -com ve proclamant sempre la jurisprudència- aquell coneixement està sostret a la prova directa i ha de ser inferit mitjançant prova indirecta o indiciària. Entre els indicis més típics que admet la jurisprudència està el del "preu vil" pel que han estat adquirides les coses, ço que (a manca d'altres raons o circumstàncies que poguessin explicar la venda) permet deduir racionalment que l'adquirent havia de conèixer que es tractava de coses de procedència il·lícita. En el present cas, a aquell indicati se n'hi afegeix un altre que deriva de les "persones desconegudes" que oferiren en venda les coses i de les mateixes circumstàncies del lloc i temps en que es feu aquella compravenda. Cosa que condueix a haver de desestimar aquest motiu del recurs.

II.-CONSIDERANT: Que en el mateix plànol de legalitat també hauria de ser desestimat el recurs en la seva al·legació de "l'edat juvenívola" dels processats, sostenint que la sentència no ha pres en consideració aquesta circumstància quan, pel contrari, expressament s'hi refereix (Considerant tercer). La sentència hauria de ser confirmada també en aquest extrem. No obstant, tenint en compte el que disposa l'article 53 del Codi Penal (al que es refereix la sentència en el Considerant quart) i valorant les circumstàncies personals dels processats, hi cap fer ús excepcional de la "benignitas" que en anteriors etapes invocaven com a argument humanitari els tradicionals "Raonadors" en els tribunals andorrans, com a única raó per

a poder rebaixar les penes imposades, especialment la pena de presó ferma, amb l'esperança que els processats (que ja tenen antecedents penals a Espanya) sàpiguin penedir-se de les seves culpes i iniciïn seriosament el camí de la seva rehabilitació social. Sota aquest plantejament la Sala considera que la pena de dos anys de presó ferma establerta en la sentència per a cada processat, reduïda a divuit mesos, juntament amb les demés penes i responsabilitats imposades per la sentència, és suficient als fins de la prevenció general i de la prevenció especial i del magisteri ètic que la pena ha de complir en tota causa penal en la que sigui imposada.

III.-CONSIDERANT: Que en aquestes condicions s'ha de modificar parcialment la sentència recorreguda, amb la declaració d'ofici de les costes processals causades pel recurs.

Vistes la Constitució, El Codi Penal, el Codi de Procediment Penal, la jurisprudència d'aplicació, i altres fonts del Dret del Principat d'Andorra,

La Sala Penal del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

D E C I D I M

1.- S'estima parcialment el recurs interposat per Jonathan R.R. i José Salvador Q.G., contra la sentència dictada pel Tribunal de Corts en data 23 de febrer de 2005 en la causa 265-5/04.

2.- L'estimació del recurs és limita a reduir els dos anys de presó ferma que la sentència ja ha imposat als dos processats per la mateixa pena amb divuit mesos de duració, per a cadascun dels processats, confirmant-se la sentència en tots els demés pronunciaments (pena d'expulsió) així com en quant a la responsabilitat civil.

3.- Declarar d'ofici les costes processals causades pel recurs.

4.- Retornar la Causa al M. Iltre. Tribunal de Corts, amb certificació de la present Sentència, per al seu compliment i execució.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.